

Oblasti spolupráce s dalšími učiteli – podíl učitelů (v %)

Oblasti spolupráce	Podíl
Výměna informací o výsledcích jednotlivých žáků	94,7
Výměna různých materiálů k výuce	91,2
Spolupráce s kolegy na projektu/projektech	74,7
Vzájemné hospitace	40,0
Spolupráce i s učiteli dalších škol	38,8
V jiných oblastech	3,2

Ze zjištění mezinárodního šetření ICILS 2013, které sledovalo spolupráci vyučujících v oblasti ICT, vyplývá, že 69 % vyučujících spolupracuje s dalšími učiteli na lepším využití ICT při výuce, což odpovídá mezinárodnímu průměru. Podle mezinárodního porovnání v daleko menší míře čeští učitelé sledují využívání ICT na hospitacích kolegů ve třídě (53 %, mezinárodní průměr 69 %).

Při komunikaci s rodiči jde zejména o způsob, jakým jsou rodiče nebo zákonní zástupci informováni o svých dětech a o záležitostech týkajících se školy. Nejčastější formou zůstávaly třídní schůzky (95,6 %), dále písemná a telefonická komunikace (92,9 %), komunikace přes email (75,1 %). Většina škol zveřejňovala informace pro rodiče na svých webových stránkách, 77,8 % škol nabízelo možnost konzultačních hodin. Jako příležitost ke komunikaci uvedlo 71,4 % škol neformální setkávání s rodiči a v 49,4 % se dařilo pravidelně zapojovat rodiče do aktivit školy. Na druhou stranu jen 12,8 % škol mělo informační elektronický systém školy nebo využívalo elektronickou žákovskou knížku. Předmětem inspekčního zjišťování byla skutečnost, zda byla komunikace s některými rodiči žáků problematická. Překvapivé je, že komunikaci s rodiči považovalo za problematickou 65,5 % ředitelů škol, ale jen 34,4 % učitelů. Doplňujícím údajem byl však odhad ředitelů škol, že v 89 % případů šlo pouze o výjimečné případy.

2.2.5 Podpora rozvoje schopností a dovedností žáků

Při inspekční činnosti byl sledován rozvoj schopností a dovedností v hospitovaných hodinách (podpora žákovské kreativity a samostatnosti, schopnosti spolupráce, podpora kritického myšlení, schopnost argumentace, technické dovednosti, kulturní povědomí, podpora multikulturní výchovy, začleňování principů environmentálního vzdělávání). Výuka v hospitovaných hodinách rozvíjela nejvíce samostatnost (62,4 %; na 1. stupni 70,8 %, na 2. stupni 52,1 %). Další výraznou oblastí zaznamenanou ve výuce byla práce s informacemi, a to v 49,3 % hodin, a schopnost spolupráce v 39,4 % hodin (rozdíl mezi 1. stupněm 46 % a 2. stupněm 31,4 %). Nižší četnost však vykazoval rozvoj žákovské kreativity (24,6 %), kritického myšlení a schopnosti argumentace (17,6 %) a kulturního povědomí (12,2 %). V malé míře byly rozvíjeny technické dovednosti (jen 6,7 %), multikulturní výchova (7,6 %) a začleňování principů environmentální výchovy (8,7 %).

Srovnáme-li sledované schopnosti a dovednosti v členění po předmětech, bylo dosaženo nejvyšší nebo nejnižší četnosti v různých předmětech nebo vzdělávacích oblastech. U žákovské kreativity byla nejvyšší míra zjištěna dle očekávání v oblasti Kultura a umění (74,6 %), nejnižší v oblasti Člověk a příroda (13 %). Samostatnost byla rozvíjena nejvíce v ICT (80 %), nejméně v oblasti Člověk a společnost (40,2 %). Schopnost spolupráce se projevovala tradičně nejčastěji v oblasti Člověk a zdraví (71,3 %), nejméně často ve výuce ICT (jen 7,1 %). Práce s informacemi byla naopak zaznamenána nejvíce v ICT (64,7 %), nejméně v oblasti Člověk a zdraví (9,7 %). Kritické myšlení a schopnost argumentace byly zařazeny nejčastěji v oblasti Člověk a společnost (29,1 %), nejméně v cizích jazycích (5,5 %). Příliš často nebyly rozvíjeny technické dovednosti (nejvíce ICT v 51,2 % a v oblasti Člověk a svět práce v 50 %).